SPIRITUAL THEATRE

นิทานเซ็น อ่านสนุก ให้แง่คิด ใช้ในชีวิตจริง

นิทานเซ็น

๑๐ เรื่อง

มหรสพทางวิญญาณ
เพื่อจริยธรรม

เลือกสรร
เล่าโดย

พุทธทาสภิกขุ

SPIRITUAL THEATRE

นิทานเซ็น อ่านสนุก ให้แง่คิด ใช้ในชีวิตจริง

นิทานเซ็น

๑๐ เรื่อง

มหรสพทางวิญญาณ
เพื่อจริยธรรม

คลิกสั่งซื้อได้ที่นี่ @booktime

เลือกสรร
เล่าโดย

พุทธทาส อินทปัญโญ

นิทานเซ็น ๑๐ เรื่อง

มหรสพทางวิญญาณเพื่อจริยธรรม

พุทธทาสภิกขุ

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : ตุลาคม ๒๕๖๒
จัดพิมพ์โดย : สำนักพิมพ์สุขภาพใจ บริษัท บุ๊ค ไทม์ จำกัด
ประธานกรรมการบริหาร : บัญชา เฉลิมชัยกิจ
กรรมการผู้จัดการ : โชนรังสี เฉลิมชัยกิจ
บรรณาธิการบริหาร : วรุตม์ ทองเชื้อ
บรรณาธิการ : วรุตม์ ทองเชื้อ
พิสูจน์อักษร : รัชนก วาระวิชะนี
แบบปก : นวมลลิ์ กุลธอุทัย
ศิลปกรรม : รุ่งฤทัย ศรีสุข
ประสานงานโรงพิมพ์ : สุรินทร์ บูระณา
ฝ่ายขาย : มนัญชยา ศิริวงษ์, อุดร ปัญญาชัย
ฝ่ายการตลาด : อัคคณัฐ ชุมนุม
ISBN : 978-616-14-0305-8

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ
พุทธทาสภิกขุ.
นิทานเซ็น.-- กรุงเทพฯ : ตถาตา, 2562.
72 หน้า.
1. นิกายเซน. I. ชื่อเรื่อง.
294.3927
ISBN 978-616-14-0305-8

จัดจำหน่ายโดย : สายส่งสุขภาพใจ บริษัท บุ๊ค ไทม์ จำกัด
๒๑๔ หมู่ ๑๐ ถ. พระราม ๒ ซอย ๓๘ แขวงบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพฯ ๑๐๑๕๐
โทรศัพท์ ๐-๒๔๑๕-๒๖๒๑, ๐-๒๔๑๕-๖๕๐๗, ๐-๒๔๑๕-๖๗๙๗
โทรสาร ๐-๒๔๑๖-๗๗๔๔ www.booktime.co.th
พิมพ์ที่ : ฝ่ายโรงพิมพ์ บริษัท ตถาตา พับลิเคชั่น จำกัด โทรศัพท์ ๐-๒๔๑๖-๓๒๙๔

คำนำสำนักพิมพ์

พุทธศาสนานิกายเซ็น จะมีเทคนิค หรือวิธีการสอนธรรมที่พิเศษกว่านิกายอื่นๆ ตรงที่ “จี้ตรงใจ” ก็คือสอนมุ่งตรงไปยังจิตใจเลยทีเดียว ทำให้ผู้ฟังเกิดความโพลงขึ้น หรือเกิดความสว่างไสวแห่งปัญญาอย่างรวดเร็ว และบรรลุธรรมในทันทีทันใดนั่นเอง **นิทานเซ็น** ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่พุทธศาสนานิกายเซ็นนำมาใช้สอนอย่างแพร่หลาย และเป็นที่นิยมกันมากในปัจจุบัน

ท่านอาจารย์พุทธทาสได้เล็งเห็นประโยชน์และความสำคัญของแนวการสอนแบบเซ็นดังกล่าว จึงได้นำมาใช้เป็นสื่อในการสอนธรรมะ หรือที่เรารู้จักกันดีคือ ภาพปริศนาธรรมในโรงมหรสพทางวิญญาณ ที่สวนโมกขพลาราม ทุกวันนี้

หนังสือเรื่อง **นิทานเซ็น มหรสพทางวิญญาณเพื่อจริยธรรม** เล่มนี้ เป็นปาฐกถาชุด แนะแนวจริยธรรม ครั้งที่ ๔ เดิมชื่อ “มหรสพทางวิญญาณเพื่อจริยธรรม” ซึ่งท่านอาจารย์พุทธทาสได้บรรยายแก่คณะครูอาจารย์ที่หอประชุมคุรุสภา เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๐๕

เนื้อหาในเล่มนี้ เป็นปาฐกถาธรรม โดยท่านอาจารย์พุทธทาส ได้นำนิทานเซ็น ๑๐ เรื่องมาประกอบการบรรยาย ซึ่งบางเรื่องอาจจะคุ้นหูและรู้จักกันดี อย่างเช่น เรื่อง *น้ำชาล้นถ้วย,* หรือเรื่อง *เซ็นเนื้อเซ็นกระดูก* เป็นต้น ซึ่งท่านได้ชี้ให้เห็นว่า นิทานธรรมะเป็นสิ่งที่จำเป็นในการใช้เป็นสื่อสอนจริยธรรมให้แก่เด็กและเยาวชน เพราะนิทานจะทำให้เด็กเรียนสนุก ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน ขณะเดียวกันเด็กก็จะได้ซึมซาบธรรมะไปด้วย

นิทานเซ็น มหรสพทางวิญญาณเพื่อจริยธรรม เป็นหนังสืออ่านสนุก จึงเหมาะจะใช้เป็นสื่อในการเรียน-การสอนจริยธรรมสำหรับครูอาจารย์ตามโรงเรียน หรือตามสถานศึกษาต่างๆ ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้แล้ว สำหรับคนทั่วๆ ไปที่สนใจเกี่ยวกับเรื่องเซ็นก็สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เช่นเดียวกัน

สำนักพิมพ์สุขภาพใจ

สารบัญ

นิทานเซ็น มหรสพทางวิญญาณเพื่อจริยธรรม ๙

๑. น้ำชาล้นถ้วย ๑๙
๒. เพชรที่หาได้จากโคลนถิ่นสลัม ๒๓
๓. อย่างนั้นหรือ? ๒๙
๔. ความเชื่อฟัง ๓๓
๕. ถ้าจะรักก็จงรักอย่างเปิดเผย ๓๗
๖. ช่างไม่เมตตาเสียเลย ๔๑
๗. พระพุทธเจ้าองค์หนึ่ง ๔๕
๘. ใกล้พระพุทธเจ้าเข้าไปแล้ว ๔๙
๙. ยิ่งให้เร็ว นั่นแหละจะยิ่งช้า ๕๕
๑๐. เซ็นเนื้อ เซ็นกระดูก ๖๓

นิทานเซ็น

เล่าโดย...พุทธทาสภิกขุ แห่งสวนโมกขพลาราม

นิทานเซ็น
มหรสพทางวิญญาณ
เพื่อจริยธรรม

ท่านที่ยังคงปฏิญญาตัวเองว่าเป็นครูทั้งหลาย.

วันนี้เป็นวันอาทิตย์; อาตมาอยากจะขอให้ท่านทั้งหลายสนใจในความหมายของวันอาทิตย์ที่เกี่ยวกับจริยธรรม; จึงอยากจะเริ่มด้วยการขอร้องให้ท่านครูบาอาจารย์ทั้งหลายนึกถึงข้อที่ว่า ชาวคริสเตียนถือว่า การทำงานในวันอาทิตย์นั้นเป็นบาป; การเป็นบาปก็ต้องตกนรก; ถ้ามีการทำงานในวันอาทิตย์ ก็หมายความว่าเป็นบาป. ทีนี้ลองคิดดูถึงพวกเรา : เราก็มีวันพระ ซึ่งมีความหมายตรงกับคำว่า holiday; เลขานุการชุมนุมจัดให้เราต้องมาฟังการบรรยาย ซึ่งเป็นการทำงานวันอาทิตย์ นี่ใครจะรับผิดชอบ ถ้ามีคนต้องตกนรกขึ้นมาบ้าง; เพราะถ้าหากว่าการฟังนี้ รู้สึกว่าเป็นการทำงาน คือต้องทนทำงาน วันนี้ก็เป็นการทำงานสำหรับคนนั้น ก็เลยเป็นการทำงาน

วันอาทิตย์; แต่ถ้าการฟังนี้ไม่ใช่รู้สึกว่าเป็นการทำงาน หรือทนทำงานก็เลยไม่เป็นบาป รอดตัวไปได้; เพราะฉะนั้นอาตมาเห็นว่า วันนี้เราอย่าทำงานกันเลย อย่าทำอะไรชนิดที่เป็นการทำงาน หรือที่เรียกว่า work กันเลย มาเปิดโรงมหรสพกันดีกว่า และก็จะเรียกโรงมหรสพของเราว่า spiritual theatre คือโรงมหรสพทางวิญญาณ สำหรับมนุษย์สมัยปรมาณู หรือว่าเป็นโรงมหรสพเพื่อจริยธรรม ก็สุดแท้แต่จะเรียก.

แต่ว่ามนุษย์สมัยยุคปรมาณูนี้ มีอะไรรุนแรงกว่ามนุษย์ยุคที่แล้วมา และยุคปรมาณูนี้ก็เกิดขึ้นเพียงไม่กี่ปี ฉะนั้นเราจะต้องปรับปรุงสิ่งที่เรียกว่ามหรสพของเรา ให้เหมาะสมกับมนุษย์ในยุคที่ก้าวหน้าพรวดพราดเป็นยุคปรมาณูนี้ด้วย และถ้าท่านครูบาอาจารย์ทั้งหลายสนใจให้ดี ถึงเรื่องโรงมหรสพทางวิญญาณนี้ก็จะแก้ปัญหาหรือข้อสงสัยที่อาตมาได้รับมากที่สุดปัญหาหนึ่ง คือปัญหาที่ว่า จะทำให้เด็กๆ สนุกสนานต่อการศึกษา และปฏิบัติธรรมะได้อย่างไร. อาตมายืนยันว่าเราจำเป็นที่จะต้องมีมหรสพในทางวิญญาณ ฉะนั้นการบรรยายในวันนี้ ซึ่งเป็นวันอาทิตย์ อาตมาจึงขอเปลี่ยนเรื่อง; แทนที่จะบรรยายติดต่อมาตามแนวเดิม วันนี้ขอเป็นพิเศษ ให้เป็นเรื่องมหรสพทางวิญญาณดังที่กล่าวแล้ว.

คำว่า **มหรสพทางวิญญาณ**นี้ เราหมายความกันถึง**การทำให้ได้รับความเพลิดเพลินในทางธรรมะ จะเป็นสถานที่ไหน โดยวิธีใดก็เรียกว่า เป็นการบันเทิงในทางธรรม เป็นมหรสพในทางวิญญาณได้ทั้งนั้น. แต่ถ้าเราพิจารณาดูจะเห็นได้ว่า มันยังมีผลมากไปกว่า**

นั้นอีก คือไม่ใช่เพียงแต่บันเทิงเฉยๆ แต่มันเป็นไปเพื่อความก้าวหน้าในทางจิตใจ ให้สูงขึ้นไปตามทางธรรม เพื่อประโยชน์แก่จริยธรรม ฉะนั้นขอให้ครูบาอาจารย์ช่วยกันระวังให้ดี สำหรับคำว่า holiday. ถ้าเป็นวันอาทิตย์สำหรับไปที่โรงหนัง หรือไปยิงนกตกปลาอย่างนี้จะถูกกับความหมายของคำว่า holiday หรือไม่ สำหรับคำว่า holiday นั้น ถ้าอยากจะทราบว่ามีความหมายอย่างไรละก็ ลองเปลี่ยนตัว ไอ ที่ แอล ให้เป็น วาย แล้วใส่ไฮเฟนตรงนั้น แล้วอ่านว่า holy-day; holy แปลว่าอะไร ท่านก็ทราบดีอยู่แล้ว ไม่ต้องบอก. คำว่า holy มันจะมีน้ำหนักมาก น้อย สูง ต่ำ อย่างไร ท่านครูบาอาจารย์ทั้งหลาย คงทราบดี พร้อมกันนั้นก็ทราบได้ทันทีว่า holy-day ก็ตรงกับคำว่าวันพระของพวกพุทธบริษัทเรา. คำว่า holy หมายถึงสิ่งประเสริฐสูงสุดเช่นเดียวกับคำว่าวันพระ คำว่า “พระ” ของเราก็หมายถึงสิ่งประเสริฐสูงสุด เพราะฉะนั้นวันเช่นวันอาทิตย์ซึ่งเป็นวัน holiday นี้ จะต้องจัดจะต้องทำกันอย่างไร จะเห็นได้ทันทีว่า ไม่ควรจะทำให้เป็นวันยิงนกตกปลา หรือวันไปเข้าโรงหนังอย่างนี้เป็นต้น **ฉะนั้นเราช่วยกันทุกอย่างทุกทาง ให้วันพระของเราเป็นวันพระจริงๆ** ซึ่งจะยึดเอาวันอาทิตย์ หรือจะเอาวันสิบห้าค่ำก็สุดแท้แต่ว่าทุกคนจะต้องมีวันพระ แล้วแต่จะสะดวกในวันไหน. ในรอบเจ็ดวันจะต้องมีวันพระ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือ วันสิบห้าค่ำครั้งหนึ่ง นี่เป็นวันพระเต็มตัว. เดี๋ยวนี้ลองมองย้อนมาดูจิตใจของพวกเรา ครูบาอาจารย์นี่ว่า ที่ต้องถูกเกณฑ์มาในวันอาทิตย์ หรือสมัครมาด้วยความเต็มใจของตนเองก็ดีนี้ เรากำลังมาทนทำงานอยู่ที่นี่ หรือเรากำลังบันเทิงเริงรื่นในทางธรรมะอยู่ที่นี่. นี่อาตมาเห็นว่า

เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย จึงขอนำมากล่าว และขอร้องให้สนใจที่จะเข้าใจ.

อาตมาอยากจะกล่าวถึงกับว่า **ถ้าเรามีสติปัญญาเพียงพอที่จะสร้างมหรสพในทางวิญญาณขึ้นได้แล้ว ความรวนเรและความเสื่อมเสียทางจริยธรรมของเรา จะกลับร้ายกลายดีไปหมดเลย** อาการที่พึงปรารถนา ที่เป็นความเสื่อมทางจริยธรรมในสังคมนั้น จะหายไปหมด ถ้าเราสามารถสร้าง spiritual theatre นี้ขึ้นได้. ขอให้สนใจสังเกตศึกษาให้เป็นพิเศษ อย่าเห็นเป็นของครึ. ปู่ย่าตายายของเราท่านฉลาดมาก ที่ท่านมีมหรสพทางวิญญาณของท่านได้จริงๆ และก็สม่ำเสมอดีด้วย คือถึงวันพระก็ไปวัด มีอะไรๆ ที่วัดจนตลอดวันตลอดคืน วันหนึ่ง คืนหนึ่งนี้ เต็มไปด้วยความบันเทิงในทางธรรมะ. ท่านพอใจได้เท่ากับที่ลูกหลานสมัยนี้จะไปโรงหนัง. ถ้าเราวัดความพอใจได้ ความพอใจนั้นจะเท่ากัน. ทีนี้ผลพลอยได้อย่างอื่นนั้นมีอยู่ว่า ที่ไหนจูงวิญญาณไปในทางต่ำ ที่ไหนจูงวิญญาณไปในทางสูง ที่ไหนหมดเปลืองมาก ที่ไหนหมดเปลืองน้อย ดังนี้ ฉะนั้น ถ้าคนเราทุกคนสามารถหาความบันเทิงในทางธรรมะได้อย่างนี้แล้ว มันจะประหยัดแม้กระทั่งในทางเศรษฐกิจเป็นอย่างยิ่ง และได้รับความบันเทิงในทางธรรมะ มีจิตใจอิ่มเอิบอยู่ด้วยธรรมะ มีร่างกายสดชื่น ใจแจ่มใส เพราะเหตุที่จิตใจบันเทิงอยู่ในทางธรรมะ; เพราะฉะนั้นที่ไหนให้ผลอย่างนี้ ที่นั่นเป็นโรงมหรสพในทางวิญญาณไปหมด; ทีนี้คนหนุ่มคนสาวจะมีวิถีทางทำได้อย่างไร ก็น่าจะต้องคิดดู.

ถ้าเราจะมองให้สูงขึ้นไปถึงพวกโยคี มุนี ฤาษีอะไรเหล่านี้ การบันเทิงในทางธรรมะของท่านเหล่านั้น ก็คือความสุขที่เกิดจาก

สมาธิ ซึ่งมีรสเยือกเย็นแสนที่จะเย็น ชื่นใจแสนที่จะชื่นใจ ฉะนั้นท่านจึงอยู่ได้ด้วยความรื่นเริง บันเทิงอย่างบทกลอนที่คนสมัยนี้อาจจะไม่เข้าใจก็ได้ มีอยู่ว่า

“เข้าฌานนานนับเดือน ไม่เขยื้อนเคลื่อนกายา
จำศีลกินวาตา เป็นผาสุกทุกคืนวัน” ดังนี้.

กินวาตา หมายถึง กินลม; ขอให้ท่านเข้าใจว่า กินวาตา คือ กินลมเป็นอาหาร แต่ก็ยังเป็นผาสุกทุกคืนวัน. นี้เรียกว่าเป็น “มหรสพในทางวิญญาณ” ของท่านเหล่านั้นอย่างเต็มที่ มีเสน่ห์ดึงดูดคนเหล่านั้นติดแน่น เหมือนกับเสน่ห์ในโรงหนังดึงดูดคนบางคนสมัยนี้ ที่ต้องไปทุกโปรแกรมอย่างนี้ เป็นต้น. นี้ก็เป็นเครื่องพิสูจน์ว่า ความบันเทิงใจนั้นไม่จำเป็นจะต้องมีรูปร่าง หรือที่มาเหมือนกันไปหมด มันจะมาจากอะไรก็ได้; เราจะต้องรู้จักวิธีที่ทำให้มันเป็นสิ่งที่แท้จริง มีประโยชน์ และไม่ยุ่งยาก ไม่ลำบาก. ถ้าหากว่าเราสามารถจะจัดความบันเทิงในรูปนี้ให้แก่เด็กๆ ได้ หรือแก่คนหนุ่มคนสาวได้ เขาก็จะพอใจในทางธรรมะยิ่งขึ้นกว่าที่กำลังเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ เพราะฉะนั้นจึงขอร้องให้สนใจ. เราอาจจะดัดแปลงศิลปกรรม วรรณกรรม อะไรต่างๆ เหล่านี้ให้เป็นรูปอื่น ซึ่งให้ความบันเทิงในทางธรรมะด้วยก็ได้. เราอาจจะฉายภาพยนตร์ ฉาย slide ซึ่งให้วิชาความรู้ในทางธรรม และบันเทิงธรรมะพร้อมกันไปในตัวก็ได้. ถ้าท่านผู้เป็นประธานของชุมนุมอบรมนี้เห็นด้วย เราจะฉาย slide ชนิดนั้นกันสักวันหนึ่งก็ได้ อาตมามีพร้อม และเป็นการ copy มาจากสมุดข่อยโบราณ ของปู่ย่าตายาย; เราจะเห็นได้ว่าปู่ย่า

ตายายมีความฉลาดในเรื่องนี้อย่างไร หรือว่าเราจะได้เห็นทัศนศึกษาของปู่ย่าตายาย ว่าวิเศษหรือด้อยกว่าของเราสักกี่มากน้อย ที่สามารถบรรยายธรรมะตั้งแต่ต้น คือแต่แรกที่ว่า คนเราเกิดมาด้วยอะไร อย่างไร เกิดกิเลสอย่างไร เกิดความหลงอย่างไร เกิดความฉลาดอย่างไร และบำเพ็ญธรรม บรรลุญาณไปตามลำดับ กระทั่งบรรลุมรรคผลนิพพานอย่างไร อย่างนี้ ท่านสามารถแสดงได้ด้วยภาพ ซึ่งถ้าดูในแง่ของศิลปะอย่างยิ่ง มันก็เป็นศิลปะอย่างยิ่ง เพราะให้ความบันเทิงตามแบบศิลปะได้ แม้ดูในทางธรรมะ ก็เป็นธรรมะที่สมบูรณ์อย่างยิ่ง จะดูเพื่อความเพลิดเพลินก็เป็นความเพลิดเพลินได้. นี่แหละเรายังมีอีกหลายอย่างที่ควรจะดัดแปลง แม้ที่สุดแต่เพลงและดนตรี; เพลงชนิด ๘๐% ที่กล่าวถึงในวันก่อนนั้น เราสามารถจะกันออกไปเสียได้ ด้วยบทเพลงที่เป็นศิลปะบริสุทธิ์เป็นธรรมะบริสุทธิ์ก็ได้; ทางตาก็ได้ ทางหูก็ได้ ทางอื่นก็ได้; รวมกันแล้ว ก็เป็นมหรสพในทางวิญญาณ ฉะนั้นอาตมาจึงขอชักชวนท่านครูบาอาจารย์ทั้งหลายในวันนี้ ให้สนใจในเรื่องนี้; และวันนี้ก็เลยถือโอกาสทำการบรรยายของเราที่นี่ให้กลายเป็น spiritual theatre ไปด้วยการเล่านิทาน ซึ่งหมายความว่า อาตมาจะไม่ทำอะไรมากไปกว่าการเล่านิทาน สำหรับวันนี้ เพื่อความเป็นวันมหรสพ เพื่อความมีจิตว่างจากความยึดมั่นถือมั่นว่าตัวว่าตนกันให้ได้ ให้สมกับที่วันนี้เป็นวัน “พระ” เป็นวัน holiday หรือเป็นอะไรทำนองนั้น.

ท่านทั้งหลายควรจะทราบว่า ในวัน week-day คือวันที่ไม่ใช่วันอาทิตย์นี้เราจะต้องทำงาน. วันอย่างนั้นมันเป็นโอกาสของ

ซาตาน หรือกิเลส หรือธรรมชาติฝ่ายต่ำ จะครอบงำเราได้ง่ายที่สุด. เมื่อเราทำงานที่บ้านก็ดี ที่ออฟฟิศก็ดี ที่ไหนก็ดี ซึ่งเราจะต้องติดต่อกับคนมาก และคนแต่ละคนนั้นไม่ใช่เขาจะเป็นมิตรกับเราเสมอไป มันจึงมีอะไรที่ทำให้เรากลุ้มอกกลุ้มใจ เกิดความเป็นตัวเป็นตนขึ้นมาโดยไม่จำเป็นที่จะต้องเกิด อย่างนี้ก็ยังมี และตลอดวันเหล่านั้น เราว้าวุ่นไปหมด เต็มไปด้วยวิตกกังวลอย่างที่เรียกสั้นๆ ว่า *"กลางคืนอัดควัน กลางวันเป็นไฟ"* กลางคืนอัดควัน กลางวันเป็นไฟ วลีนี้ไม่ใช่อาตมาว่าเอาเองแต่เป็นพระพุทธภาษิตในสูตรๆ หนึ่ง ซึ่งพระพุทธเจ้าท่านตรัสเป็นปริศนาที่ต้องคิดนึกว่า **"จอมปลวก จอมหนึ่ง กลางคืนอัดควัน กลางวันเป็นไฟ".**

ดังนี้ แล้วก็ว่าเรื่อยไปตลอดเรื่องของท่าน; แต่อาตมาเอามาเฉพาะวลีที่ว่า "กลางคืนอัดควัน กลางวันเป็นไฟ".

จอมปลวกนี้ ก็คือร่างกายนี้; กลางคืนอัดควัน หมายความว่า มีการงานมาก มีธุระผูกพันที่จะต้องรับผิดชอบก็มาก หรือสมัครใจที่จะไปกังวลเองด้วยนิสัยเคยชินนั้นก็มาก ฉะนั้นกลางคืนจึงอัดควัน คือคิดครุ่นไปหมด; ถ้าอายุมากหน่อยก็ถึงกับนอนหลับยาก หรือนอนหลับไม่ได้เลยก็มี. นี่กลางคืนอัดควันหมายความอย่างนี้. มันลุกไปทำอะไรที่ไหนไม่ได้ ก็ต้องทนนอนก่ายหน้าผากวิตกกังวลครุ่นคิดเกินกว่าเหตุไป ตามภาษาของคนที่ยึดมั่นถือมั่น พอถึงกลางวันเป็นไฟ ก็หมายความว่าออกจากบ้านเป็นฟืนเป็นไฟ ไปทีเดียว ทำการทำงานอย่างนั้นอย่างนี้ ที่นั่นที่นี่ เป็นไฟไปกว่าจะค่ำอีก ลักษณะที่กลางคืนอัดควัน กลางวันเป็นไฟนี้ มันมีแก่เราทุก

คน จริงหรือไม่ขอให้ลองสนใจ; มันมีแววตาแห่งนรก หรือมีนรกส่ออยู่ในแววตาใช่หรือไม่ ก็ลองพิจารณาดูลักษณะที่ว่า กลางคืนอัดควันกลางวันเป็นไฟ; ฉะนั้นถ้าเราจะต้องเป็นอย่างนี้ตลอดทั้งสัปดาห์ ไม่มีวันที่หยุดเลย มันจะเป็นอย่างไรบ้าง. การที่ว่า ๗ วัน หยุดเสียสักวันหนึ่งนั้น มันเป็นสวัสดิมงคลแก่คนนั้นเอง ฉะนั้นถ้าใครขืนไปลบล้างมัน คือไปทำงานอย่างเดียวกันในวันนั้นเสียอีก ปรับให้เป็นบาปและตกนรก อย่างนี้ก็ดีแล้ว. ท่านทั้งหลายก็คงจะเห็นด้วยว่าคำกล่าวนั้นถูกต้อง ในการที่ว่า บุคคลนั้นเป็นคนที่ไม่มีวันพระเสียเลย. ช่างกระไรเขาเป็นคนที่ไม่มีวันพระเสียเลยทั้ง ๗ วัน. เมื่อ ๗ วันไม่มีวันพระ ก็เท่ากับทุกสัปดาห์หรือตลอดชีวิต เป็นคนที่ไม่มีวันพระเสียเลย. นี่แหละเป็นเหตุให้เราระลึกถึงวันพระ หรือวัน holiday กันบ้าง แล้วมาเล่านิทานเล่นสนุกๆ กันดีกว่า.

นิทานชุดหนึ่ง เป็นนิทานของพวกพุทธศาสนานิกายฌานะ หรือที่เราเรียกกันตามภาษาญี่ปุ่นว่านิกายเซ็น. พวกนี้เขาชอบการคิดชอบการคิดเองมากกว่าการไปถามคนอื่นให้บอกเล่าไปตรงๆ. เขาชอบการคิดของเขาเอง เขาจึงบันทึกเรื่องต่างๆ ไว้ในลักษณะที่เป็นปริศนาทั้งนั้น. มันมีหนังสืออยู่เล่มหนึ่ง บรรจุนิทานเหล่านี้ไว้ตั้งสองสามร้อยเรื่อง เรื่องละนาทีสองนาทีเป็นส่วนมาก ซึ่งอาตมาจะเลือกเอามาสัก ๙ เรื่อง ๑๐ เรื่อง เท่าที่เวลาอำนวย มาเล่าให้ท่านฟัง.

คลิกสั่งซื้อได้ที่นี่

@booktime

นิทานเซ็น ๑๐ เรื่อง

มหรสพทางวิญญาณ
เพื่อจริยธรรม

คำว่า **มหรสพทางวิญญาณนี้** เราหมายความกันถึงการทำให้ได้รับความเพลิดเพลินในทางธรรมะ จะเป็นสถานที่ไหน โดยวิธีใดก็เรียกว่าเป็น**การบันเทิงในทางธรรม** เป็นมหรสพในทางวิญญาณได้ทั้งนั้น. แต่ถ้าเราพิจารณาดูจะเห็นได้ว่า มันยังมีผลมากไปกว่านั้นอีก คือไม่ใช่แต่เพียงบันเทิงเฉยๆ แต่มันเป็นไปเ**พื่อความก้าวหน้าในทางจิตใจ ให้สูงขึ้นไปตามทางธรรม เพื่อประโยชน์แก่จริยธรรม.**

พุทธทาส อินฺปญฺโ

สุขภาพใจ
SukkhapabjaiPUB

AA 0351 ศาสนาและปรัชญา
ISBN 978-616-14-0305-8
40.-
www.booktime.co.th